

Кристина Дмитрівна ДІДЕНКО,
курсант 2-го курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділу кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
професор кафедри кримінального процесу ФПФОДР
к.ю.н., доцент

Володимир Михайлович ФЕДЧЕНКО

ВІДНОВЛЕННЯ ВТРАЧЕНИХ МАТЕРІАЛІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Перш за все, я хотіла би зазначити, що документами кримінального провадження є матеріали, інші документи, що надаються суду під час розгляду його учасниками, судові рішення та інші документи та документи, що мають значення для цього кримінального провадження, які додаються до обвинувальний акт (клопотання про звільнення від кримінальної відповідальності) (частина 1 статті 317 КПК).

Слід розуміти, що втрата матеріалу у кримінальних провадженнях виключає можливість отримання інформації з цього матеріалу, яка відображає хід досудового розслідування та результат розгляду справи внаслідок процесів фізичного впливу.

Матеріали кримінального провадження можуть бути втрачені повністю (коли знищені або втрачені всі матеріали) або частково (коли втрачено окремі матеріали), з об'єктивних (стихійне лихо, пожежа, повінь тощо) або суб'єктивних (умисне пошкодження, викрадення тощо) причин.[2]

Кримінальні матеріали можуть бути як повністю втраченими (коли всі предмети знищені або втрачені), так і частково (коли деякі предмети загублені),

матеріальними (стихійне лихо, пожежа, повеня тощо) або суб'єктивними (навмисна шкода, крадіжка тощо). [2]

Відповідно до положень статті, що коментується, протоколи судового розгляду можуть бути повернуті до кримінального провадження лише на вимогу сторони. Крім того, в зобов'язанні не вказано характер такої заяви, але письмова форма такої заяви представляється більш прийнятною (для тих, хто стосується структури та змісту заяви про відновлення процесу слухання).

Найпоширенішою ознакою поновлення є закінчення судового рішення. Інші провадження не підлягають поновленню відповідно до вимог процесуального законодавства. Однак ч. 3 ст. 1 Закону України від 12.08.14 р. № 1632-VII «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку із проведенням антитерористичної операції» є неповними та перебувають на місцевому розгляді. Апеляційні суди, розташовані в зоні проведення антитерористичних операцій, будуть передані до судів відповідно до юрисдикції, встановленої цим Законом за розпорядженням голови відповідного вищого спеціального суду. Але, як показує практика, більшість справ залишаються в судах, які не знаходяться під контролем української влади [3].

У разі неможливості передачі матеріалів справи відповідно до підвідомчості, встановленої цим Законом, законодавці встановили, що необхідні процесуальні дії здійснюються на підставі документів та матеріалів, поданих учасниками судового засідання. За умови, що таких документів та матеріалів достатньо рішенню суду. Однак процедура такого відновлення не регулюється законодавством, тому суди відмовляють задовольнити такі заяви.

Саме на такий випадок законодавець визначив, що у разі неможливості передачі матеріалів справи відповідно до встановленої згідно з цим Законом підсудності вчинення необхідних процесуальних дій здійснюється за документами і матеріалами, поданими учасниками судового процесу, за умови,

що такі документи і матеріали є достатніми для ухвалення відповідного судового рішення. Однак процедура такого відновлення законодавством не регламентована, внаслідок чого суди відмовляють в задоволенні подібного роду заяв.

Втрачені матеріали кримінального провадження можуть бути відновлені на вимогу сторони. Найближчі родичі померлого мають право в разі необхідності подати заяву про його реабілітацію [2].

Втрачені матеріали кримінального провадження можуть бути відновлені за заявою учасника судового провадження. Близькі родичі обвинуваченого, який помер, мають право подати відповідну заяву, якщо це необхідно для його реабілітації[2].

У зв'язку з окупацією Криму та проведенням ООС на сході України склалася ситуація, коли стало неможливим виконати або переглянути судові рішення, винесені судами Луганської, Донецької областей та АР Крим. Через це, у великої кількості переселенців виникли не аби які труднощі. Так, до приймальні неодноразово зверталися переселенці, які притягалися до кримінальної відповідальності, та щодо яких не ухвалено вирок суду. Практично всі вони є заручниками відсутності законодавчого регламентування в КПК, адже в разі потреби вони отримують довідку просудимість, в якій зазначено, що особа притягалася до кримінальної відповідальності.

Що стосується вторгнення в Крим та здійснення природоохоронних заходів на сході України, то неможливо виконати чи переглянути судові накази, видані судами Луганської, Донецької областей та Криму Автономної Республіки. Через це велика кількість мігрантів стикається з певними труднощами. Таким чином, до приймального центру неодноразово звертались переміщені особи, які не були забезпечені рішенням суду. Майже всі вони є заручниками через відсутність законодавчого контролю у Кримінально-процесуальному кодексі,

оскільки за необхідності вони отримують свідоцтво про засудження, яке свідчить про притягнення особи до відповідальності.

Перелік використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний Кодекс України
<https://zakon.rada.gov.ua/go/4651-17>
2. Кримінальний процес : підручник / Ю. М. Грошевий, В. Я. Тацій, А. Р. Туман К82 та ін.; за ред. В. Я. Тація, Ю. М. Грошевого, О. В. Капліної, О. Г. Шило. - Х. : Пр; 2013.-824 с.
3. Закону України від 12.08.14 р. № 1632-VII «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку із проведенням антитерористичної операції» <https://zakon.rada.gov.ua/go/1632-18>

Вікторія Василівна ДОБОШ,
*курсант 2-го курсу факультету підготовки
фахівців для підрозділів стратегічних
розслідувань Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:
Викладач кафедри кримінального процесу ФПФОДР
Володимир Миколайович КІЯНИЦЯ

АКТУАЛЬНІСТЬ ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО

Актуальність даної теми- висвітлення питань боротьби з корупцією в нашій державі та шляхів її подолання. Розглянута діяльність антикорупційних органів, наданих їм прав та можливостей. Тому в Україні існує система антикорупційних суб'єктів, завданням яких є безпосередньо боротьба та протидія корупції.